

DEMONSTRACIJA VILNIUJE

PLB valdyba, sužinojusi iš "Amerikos balso" radijo apie š.m. rugpiūčio 23, sekmadienį, 12 v., Lietuvos sostinėje Vilniuje rengiamą demonstraciją prieš Hitlerio nacių Vokietijos ir Stalino sovietų Rusijos Ribbentropo-Molotovo sandėrį, reiškia solidarumą su Lietuvos žmonėmis ir kviečia tą dieną visų kraštų Bendruomenes bei pasaulio lietuvius ir kitus baltiečius tinkamai paminėti tą liūdną 48tą metinę sukaktį.

1939 m. rugpiūčio 23 d. Ribbentropas ir Molotovas pasirašė slaptus dokumentus, padalinančius Baltijos valstybes ir Lenkiją tarp Hitlerio Vokietijos ir Stalino Rusijos. Dėl to vėliau kilusiame Antrajame pasauliniame kare ir per masinius trėmimus žuvo daug lietuvių ir kitų baltiečių.

1979 m., minint 40-tiasias Ribbentropo-Molotovo sutarties metines, 45 baltiečiai (iš jų 36 lietuviai) pasirašė pareiškimą ir jį išsiuntinėjo Sovietų Sąjungai, Vakarų ir Rytų Vokietijom, Atlanto chartą pasirašiusiom valstybėm ir generaliniam Jungtinių Tautų sekretoriui, prašydami paskelbti tą sutartį ir jo slaptus protokolus negaliojančiais bei pasmerkti jo pasekmes.

1986 m. rugpiūčio 23 Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, bendradarbiaudama su kitų tautybių pasaulinėm organizacijom tarptautiniame Juodojo kaspino dienos komitete, tą dieną minėjo įvairiuose pasaulio kraštuose. Šiais metais prašome visus laisvojo pasaulio kraštų lietuvius rugpiūčio 23 d. jungtis su tautiečiais Lietuvoje ir 12 v. dienos kartu su kitais Juodojo kaspino dalyviais paminėti Ribbentropo-Molotovo sutarties aukas įvairiais būdais – susirinkimais, demonstracijomis, pamaldomis, vietinės spaudos, radijo ir televizijos konferencijomis, atsišaukimais ir kitomis priemonėmis.

Pasaulio Lietuvių
Bendruomenės valdyba

Kanados Lietuvių Bendruomenės krašto valdyba, gavusi žinią apie š.m. rugpiūčio 23 d. įvykstančią demonstraciją Lietuvoje, ragina visas KLB apylinkes pranešti vietinei spaudai apie šį įvykį ir kartu su PLB skatinti visus Kanados lietuvius dalyvauti Juodojo kaspino demonstracijose savo vietovėse, ir, kur galima, ypatingu būdu parodyti vieningumą su Vilniaus demonstracijos dalyviais.

Kanados Lietuvių
Bendruomenės krašto valdyba

Birželio 18 prez. Reagan Baltuosiuose Rūmuose priėmė Lietuvos krikščionybės jubiliejaus komitetą, tam, kad „pareiškus moralinę paramą to sovietų okupuoto krašto persekiojamiems katalikams“, kaip rašo Baltųjų Rūmų spaudos komunikatas. Nuotraukoje, iš k. i d.: Washingtono apylinkių jubiliejaus komiteto pirmininkas Jonas Vaitkus, Los Angeles jub. komiteto pirm. Angelė Nelsienė, jubl. rengimo vykdomasis pirm. Jonas Kavaliūnas, kom. gen. pirm. vysk. Paulius Baltakis, kom. garbės narys Lietuvos charge d'affaires dr. Stasys Bačkis, vykd. kom. narė Loreta Stukienė, jub. kom. koordinatorius ir Liet. kat. religinės šalpos dir. kun. Kazimieras Pugevičius, jub. religinės programos koordinatorė ses. Ignė Marijošiūtė.

DRĄSĖJANTI VEIKLA

Jau ketvirtas dešimtmetis telkiame pagalbą sovietų okupuotai Lietuvai bei rūpinamės jos išlaisvinimu. Šaukiame garsiai, bet vergijos sienos negriūva. Žiūrėdami į tą vyksmą, pastebime, kad praeityje, ypač naujosios išėivijos veiklos pradžioje, būta šauksmo įvairių rezoliucijų pavidalu, bet daugiausia savose linijose, kuriose triūsia savieji tautiečiai. Matome dabar, kad toji pradinė veikla nebuvo pakankamai drąsi – buvo vengiama demonstracijų gatvėse, aikštėse, keliai į gyvenamųjų kraštų vyriausybes, tikybinių bendrijų viršūnes atrodė užblokuoti, neprieinami. Ne vienas anuomet galėjo sakyti su Dionizu Poška: "Dievas aukštai, o caras toli", taigi neprieinami. Tokia buvo anų laikų muzikėlio galvosena, kuri rado atgarsį pradinėje naujojo išėivio laikysenoje. Ir pastarajam atrodė, kad naujojo krašto valdžia nepasiekiamo, tolma, o tikybinių bendrijų hierarchija per aukštai iškelta. Guvesnieji veikėjai, žinoma, greitai susiorientavo ir surado reikalingus savo veiklai kelius, tačiau plačiajai išėivijai masei reikėjo ilgo laiko pakeisti bailiajai, droviajai orientacijai. Bet net ir danar netrūksta bailiosios laikysenos ženklų. Dar vis atsiranda tautiečių, kurie bijo viešiau

pasirodyti, pasirašyti pareiškimus valdžioms, protestuoti prieš lietuviams ir Lietuvai žalingus reiškinis, dalyvauti demonstracijose ir panašiai.

Tiesa, tokių reiškinų turime jau žymiai mažiau, gausėja drąsesnės veiklos reiškiniai. Pvz. pastaruoju metu Lietuvos krikščionybės sukakties komitetas per savo atstovus rado kelius į Baltuosius rūmus Vašingtone, kur juos priėmė pats JAV prezidentas Ronaldas Reaganas. Jis minėtos Lietuvos sukakties proga pasirašė specialų atsišaukimą, išreiškdamas moralinę savo paramą lietuvių tautai, kovojančiai už savo tikėjimo bei tautinę laisvę. Be to, prezidentas priėmė sąrašą lietuvių sąžinės kalinių, laikomų sibiriniuose lageriuose. Jis pažadėjo savo pokalbiuose su Gorbačiovu ir kitais aukštaisiais Sov. Sąjungos pareigūnais minėtų kalinių klausimą iškelti ta prasme, kad jie būtų išlaisvinti kaip nekalti žmonės kenčiantys už savo idealus. Tai nemažas lietuvių laimėjimas, nes šis kelias pagelbėti okupuotiems ir kalinamiems broliams bei seserims yra vienas pačių veiksmingiausių. Kai viršūnės su viršūnėmis pradeda tais klausimais kalbėti, dažnai pasirodo ir rezultatai. Tai drąsėjančios ir gudrėjančios veiklos rezultatas. Iki šiol įvairios lietuvių delegacijos daž-

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metine prenumerata Brazilijoje Cz. 500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožium.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Justindiba, 28 Parque da Moóes - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atakiro numerio kaina Cz. 10,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDEJAS Cz. 800,00

Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

niausiai pasitenkindavo lankymu JAV Valstybės departamento, kongreso bei senato narių. Laimėjimas JAV prezidento dėmesio lietuvių tautos bylai yra reikšmingas dalykas. Dėl to juo labiau džiugu konstatuoti aukščiausio politinio, JAV autoriteto dėmesio laimėjimą Lietuvos krikščionybės sukakties proga.

Prie drąsėjančios išėvijos reiškinį priklauso Laisvės ir taikos žygis į Baltijos jūrą bei Skandinaviją, Kopenhagos tribunolas, žygiai helsinkinėje Vienos konferencijoje, demonstracija Vienos gatvėse. Pažymėtina betgi, kad minėtieji žygiai nebuvo masiniai, rėmėsi daugiausia veiklesniais tautiečiais, turinčiais pakankamai ryžto bei drąsos dalyvauti tokiuose žygiuose. Pastarieji betgi gausėja ir susilaukia vis daugiau dalyvių. Skandinavijos žygyje lietuviai palyginti nebuvo gausūs. Vienos demonstracijoje pasirodė jau žymiai gausiau, o dabar Romoje didžiosiose iškilmėse dalyvavo jau gana gausiai. Tai buvo pats gausiausias lietuvių dalyvavimas panašiuose žygiuose. Tiesa, jis buvo maldinis, bet susijęs su visos Lietuvos likimu. Jame labai ryškiai buvo pabrėžta, kad su lietuvių tauta eina ir aukščiausias moralinis pasaulio autoritetas Šv. Tėvas. Tai rodo jo žodis lietuvių tautai, išreikštas rašte, skirtame Lietuvos vyskupams bei valdytojams. Reiškia, lietuvių tautą savo kovoje už religinę, tautinę ir valstybinę laisvę savo pusėje turi aukščiausius autoritetus – ne tik Amerikos prezidentą, bet ir Šv. Tėvą Romoje. Tai didelė, tvirta atrama. Ji įgalina lietuvių tautą išlikti nepajudinama savo principuose, kurių dėka ji gali išlaikyti savo gyvastingumą, krikščionišką tikėjimą, moralinę ištvėrmę, tautinį savitumą ir laisvo gyvenimo viltį.

"Tėviškės Žiburiai"

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel. 273-0338

LIETUVA ŽMOGAUS TEISIŲ VADOVE

Daugiau kaip 600 žmogaus teises ginančių organizacijų išvardinta šįmet Amerikoje išėjusioje knygoje Human Rights Internet Directory: Eastern Europe and the USSR. (Žmogaus Teisių Tinklo Vadovas: Rytų Europa ir SSRS). Knygą paruošė Harvardo Universiteto Teisės Instituto rémuose veikiantis nepriklausomas žmogaus teisių dokumentacijos ir informacijos centras. Jo steigėjai yra įsitikinę, kad norint ginti žmogaus teises, būtina naudotis tikslia ir greita informacija.

Pabaltijo šalims skirti 28 knygos puslapiai. Skaitytojas trumpai bet tiksliai supažindindamas su modernia jų istorija. Įvardiniame žodyje apie Lietuvą rašoma, kad jos okupacija iššaukė dešimtį metų užsitęsusių pasipriešinimą sovietiniam režimui. Opoziciniai sąjūdžiai Lietuvoje vėl pasirodė po 1970 metų. Nepaisant nesiliaujančios KGB akcijos ir aršių bausmių, Lietuvoje pasirodė 17 pogrindžio leidinių. Vadovo nuomone, savilaidos sumažėjimas pastaraisiais metais gali reikšti; jog lietuviai disidentai tapo atsargesni, ar kad valdžiai pavyko apriboti informacijos tekme; tai nereiškia, kad lietuvių savilaida jau būtų išsisėmusi.

Lietuvos "neoficialių organizacijų" skyriuje aprašoma Helsinkio grupė ir Tinkinčiųjų Teisėms Ginti Komitetas. Į "Tautos teisių grupių" sąrašą įrikiuotas Nacionalinis liaudies frontas, Lietuvių laisvės lyga, ir kt. Po antrašte "Organizacijos kitur" rašoma apie Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą, Amerikos Lietuvių Tarybą, Pasaulio Lietuvių Bendruomenę ir kitus lietuvių politinius, visuomeninius bei informacinius susivienijimus užsienyje. "Žmogaus Teisių Vadovas" bus svarbus įrankis visiems tų teisių gynėjams. Pabaltiečiams ši knyga primena, kad jie užsienyje turi gerą būrį sąjungininkų.

SENATAS PRIIMA REZOLIUCIJĄ UŽ RELIGINĘ LAISVĘ LIETUVOJE

Liepos 1 d. JAV Senatas priėmė rezoliuciją nr. 232, užvardintą "Dėl religinės laisvės bei kitų žmogaus teisių paneigimo sovietų okupuotoj Lietuvoj". Rezoliucija, kurią įnešė senatoriai Donald Riegle (demokratas iš Michigano) ir Alfonse D'Amato (respublikonas iš New Yorko) su Lietuvių Informacijos Centro patarimų, atkreipia dėmesį į Lietuvos krikščionybės 600 metų jubiliejų. Jį apkaltina Sovietų Sąjunga religinių teisių pažeidimu Lietuvoje ir išvardina įvairias tų teisių suvaržymo formas.

Senatas savo rezoliucijoje sveikina lietuvių tautą Lietuvos krikščionybės jubiliejaus proga. Senatas taip pat pareiškia paramą lietuviams, kurie yra persekiojami už jų pastangas naudotis religinės laisvės teise; skatina JAV prezidentą, valstybės sekretorių bei JAV delegaciją Helsinkio akto peržiūros konferencijoje Vienoje toliau pasisakyti prieš religinės laisvės engimą visur, o ypač Lietuvoj šiais jubiliejiniais metais, ir prašyti JAV sąjungininkų paramos šiam žygiui; ir prašo Sovietų Sąjungą laikytis tarptautinių sutarčių, įskaitant pastraipas liečiančias religinę laisvę.

Norintys rezoliucijos kopiją kviečiami kreiptis į Lietuvių Informacijos Centro būstinę Washingtone (Lithuanian Information Center, 733 15th St., NW., Suite 940, Washington, DC 20005).

Panaši rezoliucija, HR 192, įnešta JAV Atstovų Rėmuose. Tikimasi, kad jina netrukus irgi bus pravesta.

PABALTJO PAŠTO ŽENKLŲ PARODA KYLYJE 1988

Vokietijos filatelistų sąjungos Kylio skyrius 1988 vasario mėn. ruošia Pabaltijo pašto ženklų parodą. Jai garsinti išleisti puošnūs trijų spalvų vokai su atitinkamais užrašais ir Pabaltijo žemėlapiu. Užrašas BRIEFMARKEN-WERBES-CHAU „BALTIKUM“ yra geltonos spalvos, Pabaltijo žemėlapis žalios ir VEREIN FUER BRIEFMARKENKUNDE KIEL von 1890 e.V. — raudonos spalvos. Vokus galima įsigyti pas Witold Fugalewitsch, Klint 21, 2317 Schlesen. Tel. 04303-474. Vieno voko kaina 0,80 DM; adresuotas vokas su 0,80 DM pašto ženklu 2 DM. Atsilyginti galima grynais pinigais, galiojančiais pašto ženklais arba pervadant į sąskaitą Postscheckkonto Hamburg 4289-53 203.

Už parduotus vokus gauti pinigai bus panaudoti parodai rengti.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

JAUNIMO KONGRESO ŽINIOS

"Sutartine" Australijon. Vienintelis vienetas iš Šiaurės Amerikos, kuris šiuo metu yra sutikęs vykti į jaunimo kongresą 1987 m. gruodžio 19 – sausio 9, tai Nijolės Benotienės vadovaujamas dainos vienetas "Sutartinė" iš Toronto. Tai liaudies bei estradinių dainų merginų kvartetas, kuris savo dainas palydi akordeonu, gitara bei elektroniniu instrumentu. Jis yra sėkmingai koncertavęs Kanados lietuvių kolonijose bei keletą kartų pasirodęs ir JAV-ėse: Čikagoje, Detroite ir kitur. Kanados lietuviams dar didesnė paskata remti vykstančius į kongresą, nes mums atstovaus ne tik tai jaunimo kongreso atstovai, bet ir savo koncertais duos kultūrinį įnašą Australijos lietuviams Toronto "Sutartinė". Ji kreipiasi į lietuvių finansines institucijas, prašydama paramos bei planuoja savo koncertą rudenį.

Kongreso šūkis: "Tautos likimas – mūsų atsakomybė". Prieš 4 metus įvykusiame V-tame Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese Šiaurės Amerikoje dalyvavo 11 kraštų. Tačiau jame nebuvo Lietuvos. PLJS pagrindu apėmė išeivijos lietuvių jaunimą. Tačiau pirmasis dialogas tarp Lietuvos ir išeivijos jaunimo prasidėjo IV PLJ kongreso metu Europoje, kai į kongresą pasiekė Lietuvos jaunimo sveikinimas, išspausdintas "Alma mater" 3 nr. pagrindinio leidinyje 1979 m.). Prieš dvejus metus Vakarais pasiekė naujas Lietuvos pagrindinio leidinys "Juventus academica", kuriame paskelbta, kad Lietuvoje įsisteigė Lietuvos jaunimo sąjunga – LJS. Rašoma: "LJS – Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos dalis, mūsų interesus kongresuose ir suvažiavimuose atstovauja mūsų išrinktas įgaliotinis, o visi kartu – pasaulio lietuvių jaunimas – esame didelė jėga ir nieko nepagailėsime, kad mūsų tėvynė būtų laisva, kad būtų užtikrinta tikrai tvirta taika žemėje, kad niekieno laisvei negrėstų pavojus".

Šie įvykiai įpareigojo VI-tąjį jaunimo kongresą organizuojančius atkreipti dėmesį į padėtį Lietuvoje ir į Lietuvos jaunimą. Jie kartu verčia išeiviją plačiau pažvelgti į dabartinę mūsų tautos problemą. Taigi buvo nuspręsta per šį kongresą kreipti dėmesį į šių problemų sprendimą ir pasirinktas šūkis: "Tautos likimas – mūsų atsakomybė". Jame atsispindi svarbiausia tautos problema, grėsmė jos egzistencijai. Tuo šūkiu norima pabrėžti viso pasaulio lietuvių jaunimo – Lietuvos ir išeivijos vienybę bei nurodyti to vieningo pagrindo – moralinę atsakomybę už mūsų tautos likimą. Organizacinis komitetas iš Australijos rašo: "Šiuo šūkiu ateinančiame jaunimo kongrese siekiame pažadinti gal kiek apsnūdusį sąžinės balsą, motyvuoti aktyviam angažavimui kovai už mūsų tautos gyvybę ir įsisaugoti jaunimui jo vaidmenį Lietuvos ateities

kūrimui... Ruoškimės kongresui taip, kad kiekvienas iš mūsų galėtų drąsiai pasakyti: dirbau taip, lyg nuo manęs vienintelio-vienintelės priklausytų tėvynės likimas".

Paruošiamieji darbai pasauliniu mastu. PLJS valdyba 1987 m. birželio mėnesį Čikagoje sušaukė spaudos konferenciją bei pasitarimą su PLB valdyba kongreso reikalais. Paaiškėjo, kad pamažu atgyja JAV LJS: veikia skyriai Niujorke, Čikagoje, Detroite, Vašingtone, Los Angeles. Dainavoje birželio 7-14 d.d. įvyko paruošimo stovykla JAV atstovams. Pradinė registracijos anketa rodo, kad susidomėjimas kelionėmis į Australiją gana didelis: užsiregistravo per 200 asmenų. Į kongresą vykti ir savo kraštams atstovauti tinkamus žmones jau išrinko Europos ir kai kurie Pietų Amerikos kraštai, taip pat ir Kanada. Iš viso jau išrinkta apie 80 atstovų už Australijos ribų. Kongrese iš viso dalyvauja 120 atstovų. Australijoje ruošiamas "Atstovų vadovas", kuris padės paruošti atstovus diskusijoms studijų dienose. PLB valdyba yra sudariusi Lėšų telkimo komitetą, kuriam pirmininkauja Rimantas Dirvonis ir Mečys Šilkaitis. Lėšos bus telkiamos keturiais būdais: laiškais į visuomenę, loterija, jaunimo įsijungimu į aukų rinkimą ir specialiu kreipimusi į buvusius kongresų atstovus bei dalyvius. Tikimasi per PLB komitetą surinkti 50.000 JAV dolerių.

Lėšų telkimo komitetas Kanadoje, vadovaujamas dr. Marijos Arštikaitytės-Uleckienės. Toronte turėjo savo pirmąjį posėdį Prikėlimo parapijos patalpose 1987 m. liepos 5 d. Dalyvavo: dr. M. Uleckienė, Rita Rudaitytė, Daiva Lapienė (KLJS pirmininkė), Laima Beržinytė, Gražina Ignaitytė, Ona Jurėnaitė, Gabija Petrauskienė, Aušra ir Ramunė Pleinytės (iš Hamiltono), Aidis Vaidila ir Darija Deksnytė (KLB reikalų vedėja). Pranešta, kad KLB valdyba per pasitarimus su PLB ir JAV LB ir PLJS valdybomis pavaršė Klivlande įsipareigojusi surinkti \$35.000 paremti kongreso atstovams. Maždaug pusė tos sumos bus skiriama Kanados atstovams: kita pusė – P. Amerikos ir Europos atstovams. Šio komiteto išdinininko pareigas eiti sutiko Aidis Vaidila. Pageidautina, kad visi lėšų telkimo darbai Kanadoje būtų šio komiteto žinioje ir kad visos lėšos eitų per šio komiteto išdą. Visos surinktos lėšos bus įnešamos į Lėšų telkimo komiteto išdą. Iš bendros sumos lėšos bus lygiomis dalinamos atstovams.

Ligi šiol iš 14 prašymų teatsiliepė 4: Prikėlimo parapijos kredito kooperatyvas davė \$1.000, KLB Toronto apylinkės valdyba – \$100. Kanados lietuvių fondas – \$2.000. Prikėlimo parapijos jaunų šeimų sekcija – \$1.000.

Jaunimo lėšų telkimo pastangos buvo sėkmingos. Iki šiol kongreso naudai įvyko šie renginiai: iš Čikagos Lituanistikos instituto "Rupiapiūtės" spektaklis, filmų ir alaus vakaras. "Svajonių" iš Australijos koncertas, pyragų išpardavimai Prikėlimo ir Lietuvos kankinių parapijose, garažų išpardavimai Toronte ir Hamiltone. Ateities planai: Kanados mastu loterija, kurios laimėjimų traukimą planuoja daryti vėlyvą rudenį, buvusių kongreso dalyvių sueiga vėlyvą rudenį, pyragų ir garažų išpardavimai, formali aprangos jaunimo šokiai.

Dviratininkai iš Montrealio. Siekdami sutelkti lėšų jaunimo kongresui, Romas Staškevičius, Valytė Valiulytė ir Andrius Gustainis iš Montrealio rugpiūčio mėnesį važiuos dviračiais tarp Toronto ir Montrealio. Jų tikslas – surinkti rėmėjų, kurie jiems mokės už nuvažiuotą kilometrą.

Atstovų paruošimas. KLJS pirmininkė Daiva Plečaitytė-Lapienė liepos 16 d. susitiko su Gabija Petrauskiene Toronte ir aptarė Kanados lietuvių jaunimo atstovų paruošimą. Sudarytas projektas, kurį Daiva pateiks Kanados lietuvių jaunimo sąjungos valdybai. Numatyti trys savaitgaliniai suvažiavimai, kurių tikslas – paruošti Kanados lietuvių jaunimą atstovų pareigoms. Į savaitgalinius suvažiavimus numatyta kviesti ne tik atstovus (jų dalyvavimas bus privalomas), bet ir visą jaunimą, kuris domisi lietuviška jaunimo veikla. Bus sekančios diskusijos: bendra orientacija apie išeivijos lietuvių veiklą, organizacijas bei praėjusių kongresų apžvalga, diskusijos tema: "Ką man reikia būti lietuviu? Ar man rūpi lietuvių tautos likimas?" "Lietuvių kalbos mokėjimas – ar būtina sąlyga lietuviškai veiklai?" "Ryšiai su Lietuva, kieno naudai?" "Ką galima pasiekti ir kuo Lietuva gali būti mums naudinga?" Lietuviškos veiklos išeivijoje įvertinimas – kas jaunimą pritraukia ir kas jį atstumia? Kanados lietuvių jaunimo sąjungos veiklos įvertinimas ir numatytas galimybių ateities veiklai.

Kiekvienas kraštas privalo į kongresą atsivežti savo siūlomą pasauliniu mastu veiklos projektą. Kanados atstovai per vieną iš savaitgalinių suvažiavimų turės paruošti savo siūlomą veiklos projektą. Tam numatytos diskusijos apie praėityje jaunimo surengtus platesnio masto renginius pvz. Laisvės olimpiada Toronte, Baltijos jūros laivo kelionė, politinės demonstracijos Vašingtone bei kituose miestuose.

Taip pat norima atstovus supažindinti su parlamentine procedūra ir suvažiavimų eiga, kad atstovai patogiau jaustųsi nuvykę į kongresą.

Minėti suvažiavimai turės įvykti rugsėjo, spalio ir lapkričio mėnesiais.

Daug kas, ypač Maldos Apaštalavimo Draugijos, šiais MARIJOS METAIS prašė daugiau rašyti apie Marijos garbinimą Lietuvoj ir Jos šventoves.

Šia straipsnių serija mėginsime visus patenkinti. Straipsniai nevisad turės istorinę ar logišką sėkmę. Red.

O. Juodišienė

SILUVA ANUOMET IR DABAR

*Nenuženk nuo akmens o, Marija,
Pušynėly žaliame Šiluvos,
Juk krauju ten ir ašarom lyja,
Nepalik, nepalik Lietuvos.*

Kai galvoji apie Lietuvą, daug prisiminimų užplūsta sielą, o tarp jų spindi ir Šiluva, apsupta pušynėliu ir smėlio.

Apie ją nebuvo parašyta daug knygų, niekas neskaičiavo stebuklų, tad, anot kun. St. Ylos, "taip ir liko Šiluvos Marijos garbinimo kultas mažai žinomas pasaulyje".

Rugsėjo 8 prasidėjo vienos savaitės Šiluvos atlydai — M. Marijos gimimo šventė. Visi keliai prisipildydavo pėsčių ir važiuotų. Autobusai, dviračiai, o pagaliau ir traukiniai, apkaišyti klevų šakomis, dundėdavo mūsų tėviškės laukais. Tai buvo paprasti prekiniai vagonai, pilni giesmininkų. Tėvas kinkydavo arklius į didelį vežimą, ir visa šeimyna išvykdavom į Šilines.

Voratinkliais išpuoštuose laukuose raudonuodavo šermukšniai, o lieknos pušys maldingai ošdavo...

"Mama, mama, — šaukiu, — žiūrėk, kiek žmonių be kojų eina per mišką".
"Vaikeli, — sakydavo mama, — tai pamaldūs žmonės eina keliais pas Motinėlę — Mariją pasiguosti, padėkoti, paprašyti užtarimo pas Dievulį". Per smėlį ir samanas, nusižeminę ir klupdami jie baigdavo savo pažadus prie Marijos šventovės.

Žmonių marios

Štai ir miestelis — apšepęs ir skurdus. Kažkokia bala, krūmai, kelios ožkos. Toliau rikiuojasi trobelės, ant kalno matyti šventovė, kukliai besistiebianči dangaus mėlynėje. Lėtai atsidsėdami skamba ir skamba varpai, sutikdami ar išleidami būrius tikinčiųjų nuo Raseinių, Betygalos, Kelmės, Lyduvėnų, Šiaulėnų, Tytuvėnų...

Žmonių marios. Šventoriaus pakraščiuose, šimtamečių ažuolų pavėsyje mato si klausyklos, apsuptos baltom skarelėm moterų ir pilkom sėmėgom vyrų. Ten tik atsidsėjimai... (bus daugiau)

**Ateik, Sventoji Dvasia,
paliesk mūsų Tautą
gilaus Kristaus pažinimo malone,
kad, atsinaujinę tikėjime,
liudytume Kristų savo aplinkoje!**

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

O skelbė: "Štai kur Dievo Avinėlis. Jam reikės kryžium nešti visas jūsų nuodėmes. ."

Visi lenkias ir pataikauja didiesiems, uja mažuosius, JONAS išdrįso žerti tiesą akysna galingiems ir paguosti ateinančiu išsigelbėjimu užguitus, — todėl budelis paprasčiausiai nukirto jam galvą, karalius sumišo prieš užmerktas teisiotojo akis, karalaitė kaip patiekalą nešė ant auksinio padėkio JONO nenulenktą galvą... ne karūnuotai raganai, o — D A N G U I.

☐ Kažkas pirmasis turi paklausti Dievo, kai apanka, apkursta kiti — — —
Kažkas pirmasis turi ištarti žodį, kai bijo ir tyli visi — — —
Kažkas pirmasis turi pakilti iš apkasų, kai tūno ir vengia kiti — — —
Kažkamreikia pirmajam priimti atšniokščiančią bangą, kai kitiems pritrūksta drąsos — — —
Gaibūt širdis sudrebės ir skęsti pradėsi, bet niekas — be Kristaus — nebus éjęs šelstančiom bangom..
Gal išgąsdins tarnaitė ir visų žvilgsniai į tave, bet greit pravirksi nuo Mokytojo žvilgsnio, Galbūt pats Mokytojas bars ir rūščiai sudraus, bet būna, kad ir vyriška širdis motinišku rūpesčiu pavirsta..
Gal pats Dievas dar kartą paklaus, laukdamas viešo žodžio: "Ar mane myli labiau kaip kiti? ",
bet pirmąjį — P E T R A — Ir paskirs PIRMUOJU.

Palikus viską, sekti paskui Vieną — nėra lengva, nors tas Vienas — Jėzus Kristus.

Visiems tylint ar svetimus žodžius kartojant, prabilti ir pasakyti, ką Dievas paliepė, nedaugelis išdrįsta, nors tie žodžiai — gryna Tiesa. Būti pirmuoju nori visi, pirmajam pavydi, bet kiek tų pirmųjų užkanda žadą, nežino ką sakyti, nežino, ką daryti, kai apsispręsti ar nuspręsti reikia; dreba, kad tik lygus ar didesnis negimtu, bijo, kad tik niekas susikurto sosto neatimtu, ir laukia smilkalų, aukso ir myros, kad kitų darbai jį nemarų padarytų...

Vienas P E T R A S išdrįso tikru pirmuoju būti prie Kristaus audroj, teisme, tarp brolių, pasaulio sostinėj ir — kai kalė prie kryžiaus. Kaip Kristų.

☐ "Meilė Kristui degina ir veja mane", nors "dėl jūsų aš sutikčiau netekti ir Jo".

"Teisiajam, kad būtų gyvas, reikia tikėjimo", bet "amžina tikrai meilė".

"Aš persekiojau Kristų, žudydamas krikščionis", bet "Jis mane pasigrobė, ir aš buvau trečiajame danguj", ir "Jo žaizdas aš nešiojios savo kūne".

"Gyvenu nebe aš — manęs nebėr, aš esu Jame ir Jis — many. Mes visi esame Jo Kūnas".

"Aš manau, kad, turėdamas Jo Dvasią, galiu jus mokyti, reikalauti, girti ar bausti".

"Ateina mano paskutinė valanda, ir aš gausiu vainiką tikrai, nes skelbiau Kristų ant kryžiaus, nešiau visiems tikro Gyvenimo Viltį, kai mokytieji laukė iš manęs išminties, liaudis — stebuklų, o mušė, kankino — visi"

— — — paskaitykim žėruojančius PAULIAUS žodžius, ir pamatysim, kuo Kristų papildė jisai išnešdamas į platų pasaulį.

KOKIUS MUS MATO SVETIMIEJI?

Aurelija Balašaitienė

Atidžiai sekame visų kraštų plačiąją spaudą, joje jį ieškodami užuominų apie Lietuvą. Kartais džiaugiamės jos dėmesiu, o kartais jaučiamės giliai įžeisti. Kažkas yra pasakęs, kad kiekvienas žmogus turi tris asmenybes: vieną, kurią jis pats mato, antrą, kurią mato kiti, trečią, kuri yra tikroji.

Tą mintį galima pritaikyti ir tautai. Savaiame suprantama, kiekvienam savo tautos vaikui jo tauta yra jam brangiausia, kaip kad kūdikiui jo motina yra gražiausia ir geriausia.

Tačiau gyvename bendroje tautų šeimoje, su kuria mus suveda istorinė ir geografinė padėtis. Reiškia, mūsų kaimynai mus mato iš šalies ir jų žvilgsnį natūraliai įtakoja susidariusi politinė padėtis, vyraujančios istorinio laikotarpio nuotikos bei įvairūs sąlytis. Taigi mūsų kaimynų žvilgsnis į mus ateina iš šalies. Kaip rasti tą tikslų trečią mūsų tautos charakterio apibūdinimą?

Tautos charakteris atsispindi jos kultūroje, o kultūrą, trumpai sakant, sudaro tautos kūrybos visuma, ar tai būtų priešistorinio žmogaus urvinė architektūra, ar modernaus pasaulio technikos pažangoje gyvenančio žmogaus dvasinė ir protinė kūryba. Gyvendami išėivijoje, mes stengiamės laikyti mus visus jungiančio bendro elemento – lietuviškos kultūros, laukdami tos dienos, kada laisvėje prisikėlusį Lietuvą ir vėl galės džiaugtis savo "proto ir kūno sveikata". Kaip išmanydami, dedame savo jnašą į bendrą kultūros lobį, skatinami premijų ir įgimtų kūrybinių polėkių.

Mūsų veikloje didelį vaidmenį atlieka pastangos svetimtaučių tarpe kelti Lietuvos laisvės klausimą, garsinti Lietuvos vardą, pagrindiniu metodu pasirinkus mūsų senos kultūros demonstravimą. O vis dėlto nepajėgiame rasti ko nors konkretaus, kuo savo kultūros vertę galėtume įrodyti tarptautinėje plotmėje. Akis džiuginame spalvingais tautiniais šokiais. Ausims siūlome senovinius muzikos instrumentus ir daugelį kartų perharmonizuotas liaudies dainas. Išskyrus M.K.Čiurlionį, per visus šimtmečius meno srityje liko neužpildyta tuštuma, todėl tenkinamės liaudies drožinėtojų figūrėlėmis. Propaguojame religinių švenčių metu gaminamus valgius, margučius ir šiaudinukus, neįsisąmonindami, kad mums tai brangių tradicijų palikimas, bet svetimtaučiai nieko nesakanti egzotika.

Tarptautiniai istorikai pripažįsta, kad mūsų Vytautas Didysis buvo gudrus politikas ir sumanus karvedys, bet lenkai, kaip "Tėviškės Žiburiuose" buvo rašyta savo katalikų laikraštyje, Vytautą vaizduoja kaip puslaukinį girtuoklį, o mūsų liaudį kaip primityvią, laukinę, prekyau-

jančią savo moterimis, žudančią žmonas...

Įtakingas Amerikos konservatyviųjų žurnalas "National Review" savo vedamąja linija stipriai antikomunistiškas, turi pastovų Europos bendradarbių Erik v. Kuehneilt-Leddihn, kuris kas dvi savaitės įžvalgiai analizuoja Europos politiką ir yra gerai susipažinęs su Europos istorija bei dabartinių santvarkų ideologija. Savo straipsnyje š.m. kovo 27 d. laidoje jis nagrinėja dabartinio Sovietijos vado Gorbačiovo vidaus politiką. Alma-Atoje (Kazachstane) įvykęs ir pasaulyje plačiai nuskambėjęs incidentas bei įvairių etniškų respublikų nuolatos stiprėjantis religinis ir tautinis judėjimas būsiąs reikalingas nepaprasto Gorbačiovo dėmesio, kad ir toliau jam sektųsi vykdyti caristinės Rusijos pradėtą rusinimo politiką, tik skirtingais pagrindais. Ir dabartinė sovietinė ideologija siekianti visiškos "lygybės" nuo Baltijos iki Pacifiko. Tai taip pat reiškia tautinių apraiškų naikinimą.

Paminėjęs tragišką ir jau pamirštą suomių Karelijos likimą, jis perspėja, kad panašus likimas galys ištikti ir Baltijos tautas. Apie estus ir latvius jis rašo, kad tai "grynai Vakarų mentaliteto ir civilizacijos respublikos, desperatiškai kovojančios už savo tautinę tapatybę. Didelė dauguma estų ir latvių yra liuteronai, išskyrus Latgaliją, kuri esanti katalikiška ir kurios didelis gimimų skaičius palaiko tautinę latvių gyvybę".

Autorius iš Baltijos tautų išskiria Lietuvą, sakydamas, kad "grynai katalikiška Lietuva yra visiškai skirtinga: kieti, laukiniai (tough savage) kietuviai, kurie užkariavo plačius žemės plotus net pasiekė Juodąją Jūrą priešinosi krikščionybei iki keturiolikto šimtmečio, kai tuo tarpu Europoje jau buvo apstatytos katedros, šventovės ir vienuolynai. Tačiau kartą atsivertę, jie laikosi savo tikėjimo ir tautybės su atkakliu lojalumu".

Tais žodžiais jis lietuvius priskiria prie gan žemos tautų kategorijos. Graudu, pikta, bet... nenoromis persasi išvada, kad tokius teigimus vertėtų persvarstyti ir pagalvoti, ar mūsų tautos charakteryje neglūdi tos savybės, kurias mumyse mato mūsų kaimynai?

Užkariavę žemes, mes jų nesulietuvinomė, savo kunigaikščių vaikus padovanojome svetimiems, iš svetimų savinomė kalbą, raštą, papročius. Po Mindaugo nužudymo ir toliau nebuvo vienybės, kurią po daugelio šimtmečių matome ir šiandieną mūsų organizacijų bei veikėjų nesutarimuose. Nepasižymėjome kūrybi-

ne ugnimi, labai retai pradėdami kurti savo literatūrą, kurioje, su mažomis išimtimis, buvo garbinama žemdirbystė, ją iškeliant kaip pagrindinį mūsų tautos kultūros bruožą.

Pažvelgę į kitų tautų kultūros istoriją ir žinodami jog visos tautos privalėjo maitintis, kad fiziškai išliktų gyvos, jos nepaskendo ūkio darbų garbinime, detalai neaprašinėjo ir neapdainavo nei mėšlavežio, nei primityvių ūkio padargų ar su jais susijusių darbų. Eidamos su gyvenimu, jos kūrė ir darė pažangą, neįsikabindamos į tai, kas sena ir primityvu, visa tai palikdamos archyvams, istorikams ir muziejams.

Tačiau politinėje srityje, kurią mes kažkodėl išskiriame iš mūsų kultūros sąvokos, nors politika taip pat yra kultūros dalis, elgiamės priešingai, svetimtaučiams rodydami Vasario 16-osios minėjimo metu Lietuvą kaip visiškai jaunutę valstybę, kurios gyvenimas prasidėjęs tik 1918 m. Šitoje srityje turėtume remtis autentiškais gilios senovės faktais, parodydami, kad jau tryliktoje šimtmečio turėjome popiežiaus karūnuotą karalių Mindaugą. Didingą istorišką praeitį pailiustravus gerai suplanuotais paradais, kuriuose būtų parodyti mūsų kunigaikščiai su savo palyda, šalia to ir pademonstruojant mūsų tautinius šokius ar dainas, tikrai turėtume kuo imponuoti ir tiems, kurie Lietuvos istorijos nepažįsta ir ja nesidomi.

Yra gyv, biškai svarbu, kad kiti mus matytų pačioje gražiausioje šviesoje, bet tą vaizdą galime sukurti tik mes patys. Vengiant atavistinės dvasios, yra būtina eiti su šia diena, dabartyje jį ieškant vaizduotę žadinančių kūrybinių temų, kad po daugelio metų galėtume parodyti, ką sukūrėme neseniai prisiminimais, gimtadienių minėjimais, bet dinamiška dvasia, kuri turi puikias sąlygas tarptautiškai laisvėje.

Viena mūsų visuomenės veikėja viešai išskėlė mintį, kad laikas lietuviams išeiti iš savo geto. Tam reikalingas realus supratimas gyvenimo sąlygų ir jį ieškojimas praktiškų metodų pasauliui pateikti mūsų kovos už Lietuvos laisvę siekius ir įrodyti, kad mes tos laisvės užsitarnaujame.

Mes matome save pačius kaip didelės kultūros puoselėtojus... Kiti mus mato visai priešingoje šviesoje. Laikas panagrinėti, kokie mes iš tikrųjų esame.

"Tėviškės Žiburiai"

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DE OMRINAS

Direito CIVIL · Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 · Conj. 2

COMPRAS · VENDAS ·

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral · S. André

PASAULIS PRIEŠ KRISTUI GIMSTANT

Romėnų imperijai priklauso žinomojo pasaulio didesnė dalis. Viena jų savaimė, kaip tautos apie Viduržemį, priklausė Romai, kita dalis, kaip Tacito minėta Vokietija, palenkta kardū. Romos vadai, gubernatoriai, konsulai ir prokonsulai, karinių legionų remiami, visiškai skirtingas tautas valdė. Buvo susidaręs mitas, kad romėnų misija – kitus valdyti.

Lyg voratinklio gijos iš tolimiausių pakraščių tęsiasi keliai į miestą – Romą: via Appia, Ignazia, Cassia, Emilia, Aurelia... Jais žygiavo karinė galybė, bet iš paskos sekė ir civilizacija, primetusi žمونėm kalbą, teisę ir įstatymus. Ar Romos šviesa žibėjo visose gyvenimo srityse? Anaipol ne.

Šeima jau buvo įstatymais aptvarkyta. Šeimos galvai atimta teisė vaikus laikyti daiktai, galimus išmesti, parduoti ar net žudyti. Bet kas iš to? Azijatinis papročiu pasekusios moterys mainė vyrus vieną po kito. Pagonių religija, lig šiol moteris išlaikiusi aukštumoj, nustojo savo įtakos. Nueita taip toli, kad imperatorius Tiberijus 17 m. po Kristaus įsakė deivės Izidės šventovę nugriauti, kurioje ritualinėm apeigomis įsipareigavę viešai paleistuvaudavo.

Sunkiausioj būklėj buvo vergai. Moralistai ir filosofai vergiją skaitė "socialinė būtinybė" ir teisingo ją esant konformę "prigimties įstatymams". Teisiškai žiūrint vergas buvo laikomas savininko nuosavybe, daiktu. Tyliausiai ištartas žodelis užčiaupiamas rykštėmis. Juos išnaudojo, tartum ne žmonės būtų o jungui tetinkami gyvuliai.

Taip vadinama tauta, laisvių žmonės – plebe romana – nieko kito netroško, kaip tik duona ir žaidymu. Duonos veltui dalinamos netrūko, o žaidimų ir dar kokių, buvo net per daug. Cirko, teatro, anfiteatro žaidynėms, dar krikščionių nesant reikėjo specialių žmonių – gladiatorių, ksd savo mirtimi galėtų romėnus džiuginti, šaukti imperatoriams: "Ave, Caesar, morituri te salutant" – Sveikas, Cezari, einantieji mirti tave sveikina.

Augusto laikais atsitiko kas tai tokio nejprasto: uždaryta kūro dievaičio šventykla, trečias kartas nuo Romos įkūri-

mo, kuri, paprastai, karo metais vėl būdavo atidaroma. Visa Romos imperija ilgėjosi neblogam gerbūvio stovy Romos taikos – Pax Romana – ženkle. Vėliau krikščionys tą periodą laikė net specialiu ženklu, primenančiu žmonijai, kad pažadėtasis "taikos Princas" jau čia pat.

Romos politinė vienybė, taika ir civilizacija, aišku žymiai prisidėjo prie greitesnio krikščionybės į istoriją įvedimo. Buvo ypatingai reikalinga, kad daugelis skirtingų kraštų būtų sujungti į vieną imperiją, kad prokonsulariniais keliais, greičiau nugabenamas visuotinis mokslas.

Pagonizmo vardu reikia suprasti kultūroje apeigas, ceremonijas, atnašas ir religijų sistemas, kurias, išskiriant izraelitus, praktikavo visas pasaulis. Tai išblukęs dieviškumo liūdymas, tai dieviškumo sumedžiaginimas. Vieniems dievybę atstoją gamta, antriems – jėga, grožis, likimas, laimė ar bet koks kitas daiktas. Pagonizmas neturėjo apibrėžtos dievybės sąvokos. Kai kas iš viso linkęs manyti, kad romėnų pagoniškoji religija nebuvo jokia religija, o tik politinė tolerancija pavergtų kraštų religijom ir dievybėm, kurios be jokių sunkumų galėdavo gauti Romos pilietybę ir atsistoti Panteono greta romėnų dievų. Kokios naudos dvasinės ir moralinės tikintieji galėjo tikėtis ir tūkstantinės nepažįstamų dievų minios? Čia ir yra pagoniškos sąžinės pati didžiausia ir nesuprantamiausia paslaptis.

Teisė ir įstatymaiėjo iš Romos, tuo tarpu filosofija, išmintis ir kitoks pažinimas vystėsi Graikijoje. Ji pasauliui davė Empedaldą, Pitagorą, Sokratą, Platoną, Aristotelį, Lenoną ir Epikūrą. Nors graikų išmintyje buvo daug gero, bet netrūko nei silpnų vietų. Pagonišką išmintį ir tas reiškinys smugdė, kad ne daug buvo ja rimtai užsiimančių.

Paskutiniaisiais dviem šimtemčiais prieš Kristų apreiškėsi žydų tikėjimas, suimtas į rabinų rankas, pavirto į paprastą formalizmą ir apeigų kultą. Religinio gyvenimo karštis buvo dirbtinai palaikoma įvairiausių sektų, besiginčijančių dėl Izraelio dvasinės vadovybės. Farizėjai, kuriuos Viešpats taip vanojo, save laikė tikriausiais, gryniausiais žydų tautinio tikėjimo saugotojais ir aiškintojais.

Žmonija per tūkstančius metų buvo išgyvenusi daug juodžiausio vargo, daug kultūrų, daug įvairiausių išminties sistemų. Nei viena jų nepatenkina. Pasauliui beliko tik ilsėtis ir kažko laukti. Prie žydų laukimo prisidėjo ir pagony.

Pagaliau, visiems belaukiant, prinoko apaštalas Pomilo "laikų pilnybė" – žodis tapo kūnas – gimė lauktasis Atpirkėjas. Kristus atėjo, kad pasauliui skelbtų tiesą.

Vyturys

VELNIŠKOJI BAIGMĖ

*Velnius blogas. Kas gi to nežino.
Bet ir blogio kai kada jam stoka –
Verkauja prie seno kapinyno
Arba vienas klumpakojį šoka.*

*O kai šokdamas per daug įsismagina,
Nusilaužia paskutinį ragą,
Įsimyli žemišką merginą –
Pragaras tada, kaip Kremlius, dega.*

Kazys Bradūnas

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS

1985 metų rugpiūčio 25 dieną, São Paule įsisteigė KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS (KKF) – FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO. Fondui pradžią sudarė Kazimierinių Metų Ruošos komiteto pirmininko, kun. Pr. Gavėno, įnašas – Cr.1.000,000.

Fondo tikslas – KKF-das turi tikslą sudaryti finansinę paramą lietuviškam kultūriniam veikimui, ypač spaudos, mokyklų ir, bendrai, jaunimo reikalams.

Fondo kapitalas – KKF-do kapitalą sudarė laisvas tautiečių bei kitataučių įnašas, palikimai, tam tikslui renkamos aukos.

Kapitalas lieka nejudomas; tik kapitalo uždarbis galės būti panaudotas aukščiau numatytiems tikslams.

Fondo administravimas – KKF-dą globos, valdys ir administruos šv. Kazimiero parapijos atsakingi ir teisėti pareigūnai.

Fondo likvidacija – Jei užsibaigtų ir pranyktų numatytieji tikslai čia, Brazilijoje, KKF-do kapitalas būtų perleistas panašiais tikslais veikiančiom organizacijom kitur.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUSIUS IRAŠYDAMI JUOS Į KKF FONDĄ.

COMERCIAL SUEVICAS LTDA.

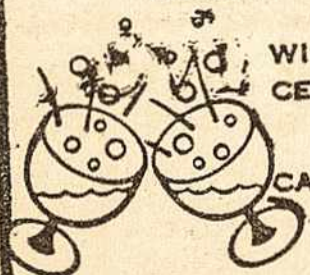
BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

SENOJO PASAULIO KULTŪRA NAUJAME KRAŠTE

Lietuvių meno lobiai naujos galerijos parodoje

Netoli Kanados Kingstono, Ontario provincijoje, gyvena statybininkas Petras Regina, kuris savo privačia iniciatyva nuosavame pastate įsteigė meno galeriją "Nemunas" ir joje surengė lietuvių dailės bei tautodailės parodą Lietuvių tautodailės instituto dešimtmečio sukakties proga. Mat jis yra to instituto valdybos narys. Minėtoji galerija yra Gananoque vietovėje prie Ontario Kingstono (Chismore Point. R.R. 2 Gananoque, Ont. K7G 2V4. Tel. 613-382-2331 arba 382-4366).

Apie šią galeriją ir joje surengtą Lietuvių tautodailės instituto parodą išsamų straipsnį parašė vietos dienraščio "Whig-Standard" redakcijos narė Stephanie Thorson. (leidinio data gautoje iškarpoje nepažymėta). Būdinga straipsnio antrašė: "Senajo pasaulio kultūra naujame krašte" Lietuvių dailės autorei yra senajo pasaulio, t.y. Europos atstovė, bandanti įleisti šaknis Kanadoje. Esą P. Regina nori išlaikyti gyvą kultūrą šalies, kurią jis paliko prieš 33 metus. Praėjusį šeštadienį (1987 m. birželio 27 d.) jis atskleidė savo rinkinį publikai — 540 kūrinių. Paroda veiksianti iki š.m. rugsėjo 15 d. P. Reginos noras — išsaugoti lietuvišką meną būsimosioms kartoms. Jis — buvęs valdžios statybos inspektorius 66 m. amžiaus, išleido \$10.000 savo namo remontui, kad jis tikėtų dailės parodai.

Parodoje yra 400 tautodailės kūrinių, paskolintų iš įvairių savininkų Š. Amerikoje. 60 įvairių dailininkų kūrinių ir 80 rodimų iš privataus P. Reginos rinkinio bei dail. J. Dagio skulptūrų Pats P. Regina esąs savininkas 2000 lietuvių dailės ir tautodailės kūrinių.

Lietuvių tautodailės institutas buvęs įsteigtas dailininkų Anastazijos ir Antano Tamošaičių. Jo skyriai esą veikia Toronte, Čikagoje, Bostone, Filadelfijoje ir Niujorke. Šioje parodoje matyti A Tamošaičio kilimai, kuriuose pavaizduota skirtinga Lietuvos ir Kanados gamta, skirtingi žvejybos ir medžioklės metodai. Tai dviejų kultūrų sugretinimas.

MIŠIOS

už a. a.

ANELE BAUŽIENE

šešerių mirties mėnesių proga (IX.3 d.) bus atlaikytos ketvirtadienį, rugsėjo 3. dieną, 7 val. ryto, šv. Juozapo parapijos bažnyčioje, V. Zelinoj.

Giminės, draugai ir pažįstami kviečiami dalyvauti.

Algirdas ir Kazys
Baužiai su šeimom

Dail. Anastazijos sesuo Aldona Vesselkienė iš Čikagos esanti autorė vieno iš trijų tautinių drabužių, kuriais aprėdytas manekenas. Jos aiškinimu, kiekviena Lietuvos sritis turi skirtingo stiliaus tautinius drabužius.

Parodoje išstatyti taipgi Montrealio audėjų kilimai, jų tarpe ir kilimas vaizduojantis legendą apie Eglę žalčių karalienę.

Viršutiniame galerijos aukšte įrengta keliaujanti dailės paroda, kurioje matyti paveikslai ir skulptūros 28 dailininkų. Jie esą skirtingų stilių, technikų, temų ir nuotaikų. Net ir Dagio skulptūros rodančios nuostabų įvairumą.

Pasak straipsnio autorės, P. Reginos galerija tėra dalis plano, kurį jis numato ateityje įvykdyti, būtent, įsteigti daugia-kultūrę sodybą 70 akų plotą, kurio jis yra savininkas. Lėšų tikisi gauti iš privačių rėmėjų ir valdžios. Tai daugiamilijoninis projektas, apie kurį P. Regina pradėjęs galvoti prieš trejetą metų. Toje sodyboje esą jis planuoja pastatyti muziejus, meno galerijas, bibliotekas, mokyklas įvairiom tautybėm. Kadangi ši vietovė yra turistinėje srityje, minėtoji daugia-kultūrė sodyba turėsianti daug lankytojų. "Tėviškės Žiburiai"

JUOKAI

— Penkis dolerius už plaukų kirpimą? Tai tikras apiplėšimas! Pats matai, kad tiek maža plaukų ant mano galvelės belikę — skundžiasi Jonas kirpėjui

— Aš tai suprantu. Tokia kaina ne už plaukų kirpimą, bet už sugaištą laiką jų beieškant, — atsako kirpėjas.

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

NAUJIENOS IŠ AMAZONIJOS

Keturi pasišventę mūsų tautiečiai — jau šimtas metų kaip veikia milžiniškoje Amazonėje.

1. Kun. dr. F.A. Bendoraitis, 30 metų.
2. Kun. prof. Kazimieras Bėkšta, taip pat 30 metų,
3. Seselė Marija Ksavera Šakėnaitė, irgi 30 metų,
4. D-ras Vytautas Kiaušas, 10 metų.

Visi keturi aukoja ir aukojasi dėl vargdienu indėnų, kaboklių ir kitų Brazilijos ir Bolivijos reikalingiausių pagalbos.

Visa sudėjus krūvon išeina pilnas šimtmetis veiklos, vertas paminėjimo ir įvertinimo bei mūsų maldų.

"FUNDACION BENDORAITIS"
Centro Médico Materno Infantil
Bolivijos Guayaramerin — Beni miestyje, prie naujos ligoninės centrinių vartų, "Tarpautinių Ypatingų Dievo Motinos Metų" proga, stato Fatimos Marijos statulą.

100-mečio veiklos proga, atsidėkojant Dievui ir Jo Motinai, bus atminti ir visi lietuvių misijonierių rėmėjai.

Padėkos pamaldos ir oficialus sukakties minėjimas pratomas ateinančio lapkričio 15 dieną, sekmadienį.

Laukiama svečių iš plačiosios Brazilijos ir kitur.

Seselė Marija Ksavera Šakėnaitė, Fatimos Marijos statulos statymo iniciatorė, o taip pat ir kiti trys jos bendradarbiai, iš anksto dėkoja ir tikisi gauti dar reikiamos finansinės talkos Statulos išlaidų apmokėjimui, ir iš Brazilijos pajėgesnių tautiečių.

Bet kokią auką, minėtam reikalui, galima įteikti ir Švento Kazimiero Parapijoje.

KPU.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

MIŠIOS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio mėnesio paskutinį, sekmadienį (rugpiūčio 30 d.) nebus popietinių mišių, kadangi bus Šiluvos ir Tautos Šventė su Mišiom pirmąjį, rugsėjo mėnesio sekmadienį. **TAIP pat nebus pirmojo sekmadienio mišių Casa Verde.**

SVEIKINIMAI IŠ ROMOS SU LIETUVIŠKU VATIKANO PAŠTO ŽENKLU

Kun. Pr. Gavėnas iš Romos pasiuntė sveikinimų kortelių su gražiais lietuviškais Vatikano pašto ženklais. Dėkojame už sveikinimus ir gražius pašto ženklus. Tikimės, kad jų daug atves lauktuvėm.

LIETUVIŠKA MOKYKLA VEIKIA

Pranešame visuomenės žiniai, kad lietuvių kalbos pamokos Vila Zelinoje vyksta šia tvarka:

Pirmadieniais 19 val. vyresniųjų grupei su mokytoja Liucija Jodelyte-Butrimavičiene.

Šeštadieniais 10 val. mažųjų grupei su mokytoja Maryte Aleknavičiute ir mokytoja Ana Paula Tatarūnaite.

Šeštadieniais 11 val. moksleivių grupei su mokytoja Nilza Guzikauskaite-Celišauskiene.

Šiais metais bus rengiama lietuviška Kalėdų Eglutė, kur meninę programą išpildys lietuviškų pamokų lankytojai. Programos paruošimu rūpinasi B-nės atstovė lituanistinio švietimo reikalams Magdalena Vinkšnaitienė.

Lietuvių kalbos gali mokytis visi, kas tik nori. Pradėti galima visuomet – nereikia laukti metų pradžios.

Kviečiame mūsų jaunimą, kad daugiau domė

giau dėmesio skirtų lietuvių kalbai, ypač tie, kurie ruošiasi vykti į Jaunimo Kongresą Australijoje ar Tautinių šokių šventėje Kanadoje, kur lietuvių kalba bus tarptautinė kalba.

B.Liet. Bendruomenė

PRASIDEDA KALĖDOJIMAS

Šiais 600 metų Lietuvos Krikšto Jubiliejiniais metais, Šv. Kazimiero Asmeninės Parapijos kunigai ryžtasi kiek galint daugiau namų ir šeimų aplankyti, Kalėdų plotkeles išdalinti.

Šį savaitgalį kun. Petras Urbaitis lankysis Praia Grande – Itanhaem, Suarão, Cidade Ocian.

Be to, lankomų parapijų bažnyčiose, kur ir kaip išeis, bus dalinami lapeliai apie Lietuvos Krikšto Jubiliejų ir bus prašoma maldų už kenčiančią katalikišką Lietuvą.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI ALGIRDAS ir KAZYS BAUŽIAI

mamos a. a.

ANELĖS BAUŽIENES

šešerių mirties mėnesių proga (IX. 3 d.)

Širdingai dėkojame garbingai Baužių šeimai už pastovią paramą spaudai ir pagarbiai prisimename gerąją, velionę a. a. ENELEŲ BAUŽIENE.

Administracija

DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ ŠILINĖ

RUGSĖJO 6 DIENA

16 valandą

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PROGRAMA: procesija ir Mišios
minėjimas
meninė dalis
arbatėlė – suneštinės
vaisės

Kitų gėrimų bus galima įsigyti pačioj salėj.

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS IR ŠILUVOS MARIJOS ATLAIDAI

PERDAŽYTA KOPLYČIA

Popiežius Jonas Paulius II paskelbė Marijos metus. Mes norime prie tų iškilnių prisidėti. Tai pirmas medžiaginis žingsnis buvo šv. Kazimiero koplyčios perdažymas ir gražesnis Marijos statulos sutvarkymas.

Kas nori pareikšti savo pamaldumą ar dėkingumą Dievo Motinai gali prie šio darbo išlaidų prisidėti.

ALGIRDAS BAUŽYS jau paaukojo Cz.2.000,00. Jam reiškiamė gilią padėką ir linkime visai šeimai ypatingos Dievo Motinos Marijos globos.

Šv. Kazimiero parapijos kunigai

Mes tikimės, kad atsiras ir kitų aukotojų. Jau yra pasižadėjusių, bet tik laikiakada gaus pensiją.

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
V. ZELINOS LAIKRAŠČIŲ KIOSKE
AV, ZELINA, 831 ?

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Antonia Pocius LAUSKAS	Cz.500,00
Eduardas UMARAS	Cz1.000,00
Adv. Antanas GAULIA	Cz.500,00
Com. Kazimieras GAULIA	Cz.500,00
Sofija DUTKUS	Cz.400,00

KUR MŪSŲ RAŠEIVOS?

Kodėl niekas neparašo apie Parodą, Karalaičių rinkimą, šokėjus, dalyvius? Apie kelionę į Lietuvą, buvo rašoma kad daug žmonių važiavo, ar jau sugrižo? Būtų įdomu ką nors girdėti apie kelionę ir bendrai apie Tėvynę Lietuvą.

Skaitytojas

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

MŪSU LIETUVA

EM PORTUGUÊS NR. 19(177) |
Suplemento do Jornal Cultural
MŪSU, LIETUVA 34(2019) 1987.VIII.27

AGOSTO –
MÊS VOCACIONAL SALESIANO,
MÊS DE DOM BOSCO, que nasceu
aos 16 de agosto de 1815.

MŪSU LIETUVA é feliz de apresentar, seguindo o Calendário Salesiano, o árduo caminho de um homem que, pobre e sem recursos humanos, mas com forte vontade e confiando na proteção celeste realizou uma obra prodigiosa, que continua se expandindo até o dia de hoje no mundo, em favor dos jovens.

No ano de 1988 será celebrado o primeiro centenário da morte de Dom Bosco (1888), que é centenário de vida e de realizações, em particular em favor da juventude mais necessitada.

DOM BOSCO NO MUNDO

Em 1856 Dom Bosco fundou uma sociedade de religiosos para cuidar da juventude pobre e abandonada. E deu a esses religiosos como modelo e protetor São Francisco de Sales (de onde eles assumiram o nome de salesianos). A mesma coisa fez para as jovens, fundando assim as irmãs salesianas.

Hoje Dom Bosco atua através dos seus salesianos, os "missionários dos jovens".

São uns 40.000, entre sacerdotes, irmãos e irmãs, trabalhando em 95 Países ao redor do mundo, continuando a obra de seu Fundador.

Eles atendem a mais de 3 milhões de jovens em 2.977 institutos, 357 orfanatos, escolas técnicas e agrícolas, em 1969 centros juvenis, 49 hospitais e 85 dispensários médicos.

Dom Bosco baseou seu sistema educativo na razão, na religião e bondade.

DOM BOSCO no BRASIL

Os salesianos no Brasil tem 6 províncias (assim chamadas inspetorias), com sede em: Belo Horizonte, Campo Grande, Manaus, Porto Alegre, Recife, São Paulo; as Irmãs salesianas trabalham distribuídas em sete províncias: Belo Horizonte, Campo Grande, Manaus, Porto Alegre, Recife, Rio de Janeiro e São Paulo

Somente na província-inspetoria de São Paulo existem 28 obras, entre escolas, colégios, casas para menores, paróquias, oratórios, centros de comunicação social (editoras e rádio) e casa de formação, reunindo um total de 300 salesianos. (A província de São Paulo está presente também na missão de Angola, com 3 obras atualmente).

JANEIRO

Um menor sem pai

O primeiro episódio que Dom Bosco lembra de sua vida: a mãe desfeita em lágrimas, ele menino de dois anos, o pai morto. A dura experiência começava a preparar-lhe o coração para compreender e amar os jovens necessitados.

FEVEREIRO

O sonho dos nove anos

Bosco quer corrigir a socos os meninos que brigavam e blasfemavam. Um Homem "de rosto iluminado", uma Senhora "com um manto rebrilhante" apontam ao futuro educador uma vocação e um método educativo: "Com bondade e doçura é que você ganhará seus amigos".

MARÇO

Apóstolo entre os companheiros

O menino Bosco era idolatrado pelos colegas. Lia para eles lindas histórias, repetia o que lembrava dos sermões. Tornava-os melhores... Assim fará a vida inteira, para converter seus jovens em "bons cristãos e honestos cidadãos".

ABRIL

Equilibrista e mágico

Bosco caminhava numa corda amarrada de uma pereira a outra. Hábil prestidigitador, fazia mágicas admiráveis, deixando boquiabertos os espectadores, adultos e jovens. O lazer será sempre para ele um grande recurso educativo.

MAIO

A sociedade da alegria

Estudante em Chieri, Dom Bosco era procurado pelos colegas. Juntavam-se a ele para estudar, fazer tarefas, organizar excursões... Criou, então, a Sociedade da Alegria, um grupo de jovens interessados no cumprimento exato dos deveres escolares e religiosos.

Boletim Salesiano

Calendário Salesiano 87

apresenta o menor João Bosco, desde os anos difíceis de sua infância e juventude, até à fundação de uma Congregação para os jovens, a cuja promoção humana e cristã dedicou inteiramente sua ação pastoral.

Visita às prisões

Levado pelo Pe. Cafasso a visitar a prisão, o jovem padre Bosco horrorizou-se ao ver aí tantos jovens. Assim acontecia porque, abandonados a si mesmos, não tinham um amigo. Decidiu-se ainda mais a ser o grande amigo da juventude.

Garelli, o pequeno pedreiro

Não tinha pai nem mãe, não sabia ler nem escrever, muito menos ajudar à missa o jovem de 16 anos que o sacristão escorraçava da sacristia. O celebrante ganha-lhe a confiança, dá-lhe a primeira aula. Começava a obra de Dom Bosco: 8 de dezembro de 1841.

O Oratório Festivo

Com Garelli vieram outros mais. Formou-se um pequeno oratório, original ambiente educativo, casa acolhedora, escola para Deus e para a vida pátio onde os jovens se encontram como amigos e vivem com alegria. A obra-prima de Dom Bosco.

Jovens abandonados

Dom Bosco percorre as ruas de Turim para ver a situação dos jovens. Muitos vagavam por ruas e praças, desocupados, expostos aos maiores perigos: um desafio para o coração do jovem sacerdote, que os acolheu, orientou e arranjou-lhe emprego.

JUNHO

Seminarista em férias

Nas férias, o seminarista Bosco ocupava-se em trabalhos manuais, dava aulas, dedicava-se à leitura. Cuidava dos meninos, brincava com eles, ensinava-os a rezar. Os meninos o amavam e lhe obedeciam como a um pai.

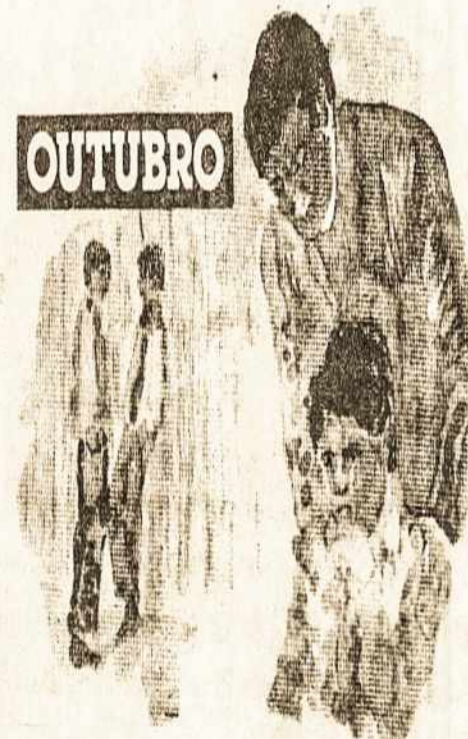
JULHO

AGOSTO

SETEMBRO

OUTUBRO

Fundador de escolas

Dom Bosco criou escolas noturnas e, mais tarde, as profissionais. Valeu-lhe a experiência de jovem estudante: para custear os estudos, foi alfaiate, ferreiro, sapateiro, garçom... Fundou, num terceiro momento, colégios para a formação da juventude.

NOVEMBRO

Uma obra para os jovens

Dom Bosco disse um dia a um grupo de jovens: "Estou só. Se ajudarem... Milhares de jovens pobres nos esperam.

N. Senhora quer que formemos uma sociedade. Chamar-nos-emos salesianos".

A Congregação Salesiana procura viver no mundo inteiro o ideal do Fundador.

DEZEMBRO

DOM BOSCO na LITUÂNIA

Dom Bosco, quando vivo, tinha amigos e benfeitores na Lituânia. Porém os primeiros salesianos lituanos formaram-se só depois da I. guerra mundial. A 2a. guerra mundial com a ocupação russa destruiu a obra salesiana, como todas as obras religiosas no País.

Em 1940 na Lituânia existiam 5 obras, com Co-

Um modelo de jovem santo. A Itália tem São Domingos Sávio, a Argentina Zefirino Namuncura, a Lituânia tem Petras Perkumas, candidato salesiano (morto em 1937).

operadores em todo o País e um "Boletim Salesiano" amplamente divulgado.

Milhares de jovens ouviram falar de Dom Bosco – e ficaram entusiasmados com ele. E muitos ficaram salesianos. Trabalharam na Lituânia; e também em muitos outros Países, como apóstolos, missionários.

Apesar de não ser ainda numerosos e em condições desfavoráveis, os salesianos lituanos atuaram – ou estão ainda atuando – em 24 Países: Lituânia, Itália, Polónia, Espanha, Portugal, Alemanha, Albânia, Vaticano, USA, Canadá, México, Cuba, Colômbia, Venezuela, Peru, Chile, Argentina, Brasil, Equador, Índia, China, Japão, Ruanda, Inglaterra, e alguns, deportados para a Sibéria.

A Lituânia há de ressurgir livre e independente. E com um País a ser reconstruído. Para tanto é preciso se preparar.

A Lituânia precisa de apóstolos, de missionários.

A Lituânia precisa de você:

– como atuante na imigração, hoje;

– como futuro missionário, na própria Lituânia.

Decida-se. Prepare-se. Entre em contato com:

Paróquia P. Lituana São Casimiro

Rua Juatindiba, 28

03124 SÃO PAULO, SP. (Fone: 273-0338)

ou Inspeção Salesiana de São Paulo

Largo Coração de Jesus, 140

01215 SÃO PAULO, SP. (Fone: 220.1174)